

**สรุปประเด็นสำคัญของ
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21
เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของ
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ**

สรุปความเป็นมา

ปรับปรุงตาม IFRS BV 2025

วันถือปฏิบัติ : วันที่ 1 มกราคม 2569

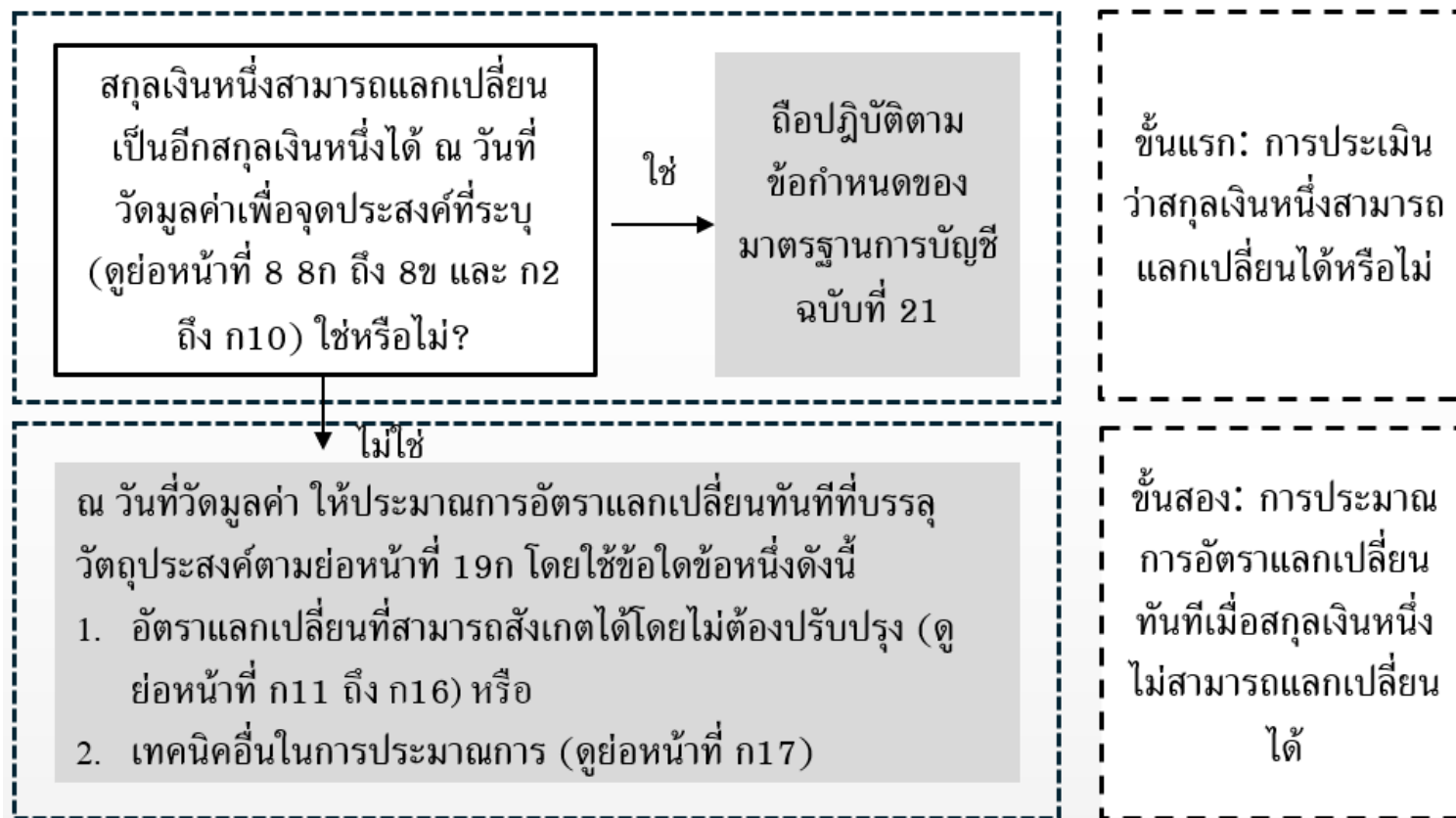
สรุปสาระสำคัญเรื่องที่เปลี่ยนแปลง:

◆ การขาดความสามารถแลกเปลี่ยน

สรุปการปรับปรุง

โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 8 และ 26 และเพิ่มย่อหน้าที่ 8ก ถึง 8ข 19ก 57ก ถึง 57ข 60ก ถึง 60ง และภาคผนวก ก

สรุปสาระสำคัญ

สรุปสาระสำคัญ

การเปิดเผยข้อมูล

- เมื่อมีการประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันที กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ (ดูย่อหน้าที่ 57ก ถึง 57ข และ ก18 ถึง ก20)
 - ธรรมชาติและผลกระทบทางการเงินจากสกุลเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้
 - อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ใช้
 - กระบวนการประมาณการ และ
 - ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการเนื่องจากสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้

สรุปสาระสำคัญ

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

- ไม่ต้องปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบใหม่
- กรณีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินตราต่างประเทศได้ (หรือในทางกลับกัน)
 - ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน กิจการต้องแปลงค่ารายการที่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ กับรายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศซึ่งวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้น ณ วันนั้น และปรับปรุงผลกระทบกับกำไรสะสมยกมา
- กรณีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (หรือสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศ) ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินได้ (หรือในทางกลับกัน)
 - ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน กิจการต้องแปลงค่ารายการสินทรัพย์และหนี้สินด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้น ณ วันนั้น
 - แปลงค่ารายการที่เป็นส่วนของเจ้าของที่ได้รับผลกระทบด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการขึ้น ณ วันนั้น หากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการมีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และ
 - ปรับปรุงผลกระทบกับผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินในส่วน of เจ้าของ

สรุปสาระสำคัญเรื่องที่เพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

สามารถแลกเปลี่ยน หมายถึง สกุลเงินหนึ่งถือว่าสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ เมื่อกิจการสามารถได้เงินสกุลเงินอื่นมาภายในกรอบเวลาที่ยินยอมสำหรับความล่าช้าในการบริหารตามปกติ และผ่านตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยน ซึ่งรายการการแลกเปลี่ยนนั้นทำให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่ใช้บังคับได้

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

สามารถแลกเปลี่ยนได้ (ย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10)

8ก กิจการประเมินว่าสกุลเงินหนึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่

8ก.1 ณ วันที่วัดค่า และ

8ก.2 เพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุ

8ข ณ วันที่วัดค่าเพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุ หากกิจการสามารถได้เงินสกุลอื่นมาไม่มากกว่าจำนวนเงินที่ไม่มีนัยสำคัญ ถือว่า สกุลเงินนั้นไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

การประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้ (ย่อหน้าที่ ก11 ถึง ก17)

19ก กิจการต้องประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันที ณ วันที่วัดค่าเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ณ วันดังกล่าว (ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 8 8ก ถึง 8ข และ ก2 ถึง ก10) วัตถุประสงค์ของกิจการในการประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีคือเพื่อสะท้อนอัตราที่รายการแลกเปลี่ยนตามปกติจะเกิดขึ้น ณ วันที่วัดค่าระหว่างผู้ร่วมตลาดภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่หาได้ทั่วไป

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

26 เมื่อมีอัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถใช้ได้หลาย ๆ อัตรา อัตราที่ใช้ควรพิจารณาจากกระแสเงินสดในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับรายการหรือยอดคงเหลือที่จะมีการชำระกันโดยให้ถือเสมือนหนึ่งว่ากระแสเงินสดได้เกิดขึ้น ณ วันที่มีการวัดมูลค่า

สรุปสาระสำคัญเรื่องที่เพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

- 57ก เมื่อกิจการประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพราะสกุลเงินหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ (ดูย่อหน้าที่ 19ก) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินนั้นเข้าใจว่าการที่สกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้ส่งผลกระทบหรือคาดว่าจะส่งผลกระทบอย่างไรต่อผลการดำเนินงานการเงิน ฐานะการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
- 57ก.1 ธรรมชาติและผลกระทบทางการเงินของสกุลเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้
 - 57ก.2 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ใช้
 - 57ก.3 กระบวนการประมาณ และ
 - 57ก.4 ความเสี่ยงที่กิจการมีอยู่เนื่องจากสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้
- 57ข ย่อหน้าที่ ก18 ถึง ก20 ได้ระบุวิธีการในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 57ก โดยกิจการ

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

60กฎ การขาดความสามารถแลกเปลี่ยน ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนสิงหาคมปี 2566 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2568 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 8 และ 26 และเพิ่มย่อหน้าที่ 8ก ถึง 8ข 19ก 57ก ถึง 57ข และภาคผนวก ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปี que เริ่ม ณ หรือหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2569 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย วันเริ่มต้นใช้มาตรฐานคือวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปี que กิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นครั้งแรก

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

60ฐ ในการถือปฏิบัติ การขาดความสามารถแลกเปลี่ยน กิจการต้องไม่ปรับย้อนหลังข้อมูลเปรียบเทียบ แต่

60ฐ.1 เมื่อกิจการรายงานรายการที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานและ ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐานสรุปว่าสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินต่างประเทศได้ หรือหากสรุปว่าสกุลเงินต่างประเทศไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้ ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน กิจการต้อง

60ฐ.1.1 แปลงค่ารายการที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นสกุลเงินต่างประเทศ และรายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมในสกุลเงินต่างประเทศที่ได้รับผลกระทบ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการ ณ วันนั้น และ

60ฐ.1.2 รับรู้ผลกระทบใดๆ จากการนำการแก้ไขเพิ่มเติมมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก โดยการปรับปรุงกำไรสะสมยกมา

สรุปสาระสำคัญเรื่องที่เพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

- 60ฐ.2 เมื่อกิจการใช้สกุลเงินที่นำเสนอการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน หรือแปลงค่าผลลัพธ์และฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศ และ ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน สรุปว่าสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (หรือสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศ) ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่นำเสนอการเงินได้ หรือหากสรุปว่าสกุลเงินที่นำเสนอการเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานได้ (หรือสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศ) ณ วันเริ่มต้นใช้มาตรฐาน กิจการต้อง
- 60ฐ.2.1 แปลงค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการ ณ วันนั้น
 - 60ฐ.2.2 แปลงค่ารายการที่เป็นส่วนของเจ้าของที่ได้รับผลกระทบโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณการ ณ วันนั้น หากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการมีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง และ
 - 60ฐ.2.3 รับรู้ผลกระทบใดๆ จากการนำการแก้ไขเพิ่มเติมมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก โดยเป็นการปรับปรุงจำนวนสะสมของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยน โดยแสดงจำนวนสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบของส่วนของเจ้าของ

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

ภาคผนวก ก

แนวทางปฏิบัติ

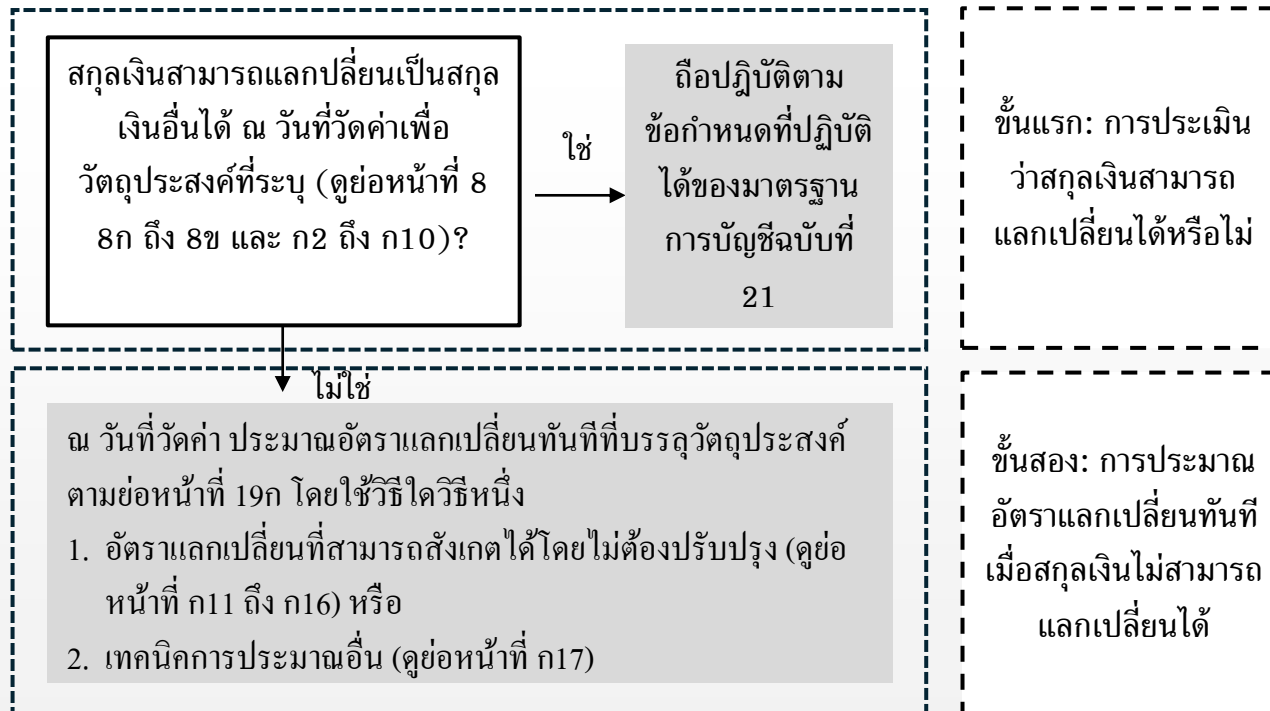
ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการบัญชี

ความสามารถแลกเปลี่ยน

ก1 วัตถุประสงค์ของแผนภาพต่อไปนี้ เพื่อช่วยให้กิจการประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนได้หรือไม่ และประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้

สรุปสาระสำคัญเรื่องที่เพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

ขั้นแรก: การประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนได้หรือไม่ (ย่อหน้าที่ 8 และ 8ก ถึง 8ข)

ก2 ย่อหน้าที่ ก3 ถึง ก10 วางแนวปฏิบัติเพื่อช่วยให้กิจการประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการอาจตัดสินว่าสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ถึงแม้ว่าอีกสกุลเงินอื่นนั้นอาจสามารถแลกเปลี่ยนกลับเป็นสกุลเงินนั้นได้ก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการอาจตัดสินว่าสกุลเงิน PC ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงิน LC ได้ ถึงแม้ว่าสกุลเงิน LC จะสามารถแลกเปลี่ยนกลับเป็นสกุลเงิน PC ได้ก็ตาม

กรอบเวลา

ก3 ย่อหน้าที่ 8 นิยามอัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่อัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการส่งมอบทันที อย่างไรก็ตาม รายการแลกเปลี่ยนอาจไม่สมบูรณ์ทันทีเสมอไปเนื่องจากข้อกำหนดตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือด้วยเหตุผลทางปฏิบัติ เช่น วันหยุดนักขัตฤกษ์ ความล่าช้าในการบริหารตามปกติในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นไม่ได้ขัดขวางความสามารถแลกเปลี่ยนของสกุลเงินหนึ่งเป็นอีกสกุลเงินอื่น ทั้งนี้ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความล่าช้าในการบริหารตามปกติขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

ความสามารถในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่น

ก4 ในการประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการต้องพิจารณาถึงความสามารถในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นมากกว่าความตั้งใจหรือการตัดสินใจที่จะทำเช่นนั้น เป็นไปตามข้อกำหนดอื่นๆ ในย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10 สกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หากกิจการสามารถได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม แม้ว่าจะไม่ตั้งใจหรือตัดสินใจที่จะไม่ทำเช่นนั้นก็ตาม ตัวอย่างเช่น เป็นไปตามข้อกำหนดอื่นๆ ในย่อหน้าที่ ก2 ถึง ก10 ไม่ว่ากิจการตั้งใจหรือตัดสินใจที่จะได้มาซึ่งสกุลเงิน PC หรือไม่ก็ตาม สกุลเงิน LC สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงิน PC ได้ หากกิจการสามารถแลกเปลี่ยนสกุลเงิน LC เป็นสกุลเงิน PC หรือแลกเปลี่ยนสกุลเงิน LC เป็นอีกสกุลเงินหนึ่ง (FC) แล้วจึงแลกเปลี่ยนสกุลเงิน FC เป็นสกุลเงิน PC

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

ตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยน

ก5 ในการประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ กิจการต้องพิจารณาเฉพาะตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยนซึ่งรายการที่แลกเปลี่ยนสกุลเงินสำหรับสกุลเงินอื่นจะก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่ใช้บังคับได้เท่านั้น การบังคับใช้เป็นเรื่องของกฎหมาย รายการแลกเปลี่ยนในตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยนจะก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่ใช้บังคับได้หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อม

วัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่น

ก6 อัตราแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกันอาจมีอยู่สำหรับการใช้ที่แตกต่างกันของสกุลเงิน ตัวอย่างเช่น เขตปกครองหนึ่งที่เผชิญแรงกดดันของดุลการชำระเงินอาจต้องการยับยั้งการส่งเงินทุน (เช่น การจ่ายเงินปันผล) ไปยังเขตปกครองอื่น แต่สนับสนุนการนำเข้าสินค้าบางอย่างจากเขตปกครองนั้น ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องอาจ

ก6.1 กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นสิทธิพิเศษสำหรับการนำเข้าสินค้าเหล่านั้น และอัตราแลกเปลี่ยน‘ที่เป็นบทลงโทษ’ สำหรับการส่งเงินทุนไปยังเขตปกครองอื่น ซึ่งส่งผลให้มีอัตราแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกันในการใช้กับรายการแลกเปลี่ยนที่แตกต่างกัน หรือ

ก6.2 ทำให้สกุลเงินอื่นมีใช้เพื่อชำระการนำเข้าสินค้าเหล่านั้นเท่านั้น และไม่ให้ใช้เพื่อการส่งเงินทุนไปยังเขตปกครองอื่น

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

- ก7 ดังนั้นสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่นั้นสามารถขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่กิจการได้มา (หรือโดยสมมติฐานที่ว่าอาจจำเป็นต้องได้มา) ซึ่งสกุลเงินอื่น ในการประเมินความสามารถแลกเปลี่ยน
- ก7.1 เมื่อกิจการรายงานรายการที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ 20 ถึง 37) กิจการต้องมีวัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นว่าเพื่อรับรู้หรือชำระรายการสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศแต่ละรายการ
- ก7.2 เมื่อกิจการใช้สกุลเงินที่นำเสนอการเงินที่มีใช้สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ 38 ถึง 43) กิจการต้องมีวัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นว่าเพื่อรับรู้หรือชำระสินทรัพย์สุทธิหรือหนี้สินสุทธิของกิจการ
- ก7.3 เมื่อกิจการแปลงค่าผลลัพธ์และฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่นำเสนอการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 44 ถึง 47) กิจการต้องมีวัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นว่าเพื่อรับรู้หรือชำระเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศ

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

- ก8 สินทรัพย์สุทธิหรือเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศของกิจการ อาจรับรู้โดย ตัวอย่างเช่น
- ก8.1 การจัดสรรผลตอบแทนทางการเงินคืนให้กับเจ้าของกิจการ
 - ก8.2 การรับผลตอบแทนทางการเงินจากการดำเนินงานต่างประเทศของกิจการ หรือ
 - ก8.3 การได้รับคืนเงินลงทุนของกิจการหรือเจ้าของกิจการ เช่น จากการจำหน่ายเงินลงทุน
- ก9 กิจการต้องประเมินว่าสกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หรือไม่ แยกจากกันสำหรับแต่ละวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก7 ตัวอย่างเช่น กิจการต้องประเมินความสามารถแลกเปลี่ยนสำหรับวัตถุประสงค์ของการรายงานรายการที่เป็นสกุลเงินต่างประเทศด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ก7.1) แยกจากความสามารถแลกเปลี่ยนสำหรับวัตถุประสงค์ของการแปลงค่าผลลัพธ์และฐานะการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศ (ดูย่อหน้าที่ ก7.3)

สรุปสาระสำคัญเรื่องที่เพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

ความสามารถในการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นในจำนวนเพียงจำกัด

ก10 เพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก7 สกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้หากกิจการสามารถได้มาไม่มากกว่าจำนวนเงินที่ไม่มีนัยสำคัญของสกุลเงินอื่น กิจการต้องประเมินนัยสำคัญของจำนวนเงินของสกุลเงินอื่นที่สามารถได้มาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยการเปรียบเทียบจำนวนเงินดังกล่าวกับจำนวนเงินทั้งหมดของสกุลเงินอื่นที่ต้องได้มาสำหรับวัตถุประสงค์นั้น ตัวอย่างเช่น กิจการหนึ่งใช้สกุลเงิน LC เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน มีหนี้สินที่กำหนดไว้เป็นสกุลเงิน FC กิจการประเมินว่าจำนวนเงินทั้งหมดของสกุลเงิน FC ที่สามารถได้มาเพื่อวัตถุประสงค์ในการชำระหนี้สินเหล่านั้นไม่มากกว่าจำนวนเงินที่ไม่มีนัยสำคัญหรือไม่ เมื่อเทียบกับจำนวนเงินโดยรวม (ผลรวม) ของยอดหนี้สินคงเหลือที่กำหนดไว้เป็นสกุลเงิน FC

ชั้นสอง: การประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยน (ย่อหน้าที่ 19ก)

ก11 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ระบุว่ากิจการใช้ประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก อย่างไร กิจการสามารถใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง (ย่อหน้าที่ ก12 ถึง ก16) หรือเทคนิคการประมาณอื่น (ดูย่อหน้าที่ ก17)

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง

ก12 ในการประมาณอัตราแลกเปลี่ยนทันทีตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 19ก กิจการอาจใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง หากอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 19ก ตัวอย่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ รวมถึง

ก12.1 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีเพื่อวัตถุประสงค์หนึ่งที่มีใช้วัตถุประสงค์ที่กิจการประเมินความสามารถแลกเปลี่ยน (ดูย่อหน้าที่ ก13 ถึง ก14) และ

ก12.2 อัตราแลกเปลี่ยนแรกที่กิจการสามารถได้มาของสกุลเงินอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้หลังจากความสามารถแลกเปลี่ยนของสกุลเงินนั้นกลับคืนมา (อัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลัง) (ย่อหน้าที่ ก15 ถึง ก16)

สรุปสาระสำคัญเรื่องที่เพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้เพื่ออีกวัตถุประสงค์หนึ่ง

- ก13 สกุลเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้เพื่อวัตถุประสงค์หนึ่ง อาจสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินนั้นเพื่อวัตถุประสงค์อื่นได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจสามารถได้มาซึ่งสกุลเงินหนึ่งเพื่อนำเข้าสินค้าบางอย่างแต่ไม่ใช่เพื่อการจ่ายเงินปันผล ในสถานการณ์นั้น กิจการอาจสรุปว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้สำหรับอีกวัตถุประสงค์หนึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หากอัตรานั้นเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก กิจการอาจใช้อัตรานั้นเป็นประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันที
- ก14 ในการประเมินว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้เป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หรือไม่นั้น กิจการต้องพิจารณาปัจจัยอื่นหลายประการ ดังเช่นนี้
- ก14.1 อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้มีอยู่หลายอัตราหรือไม่ – การมีอยู่ของอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้มากกว่าหนึ่งอัตรา อาจบ่งชี้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนถูกกำหนดเพื่อสนับสนุนหรือยับยั้งกิจการจากการได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้เหล่านี้อาจรวมถึง ‘สิ่งจูงใจ’ หรือ ‘บทลงโทษ’ และดังนั้นอาจไม่สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่
 - ก14.2 วัตถุประสงค์ที่สกุลเงินสามารถแลกเปลี่ยน – หากกิจการสามารถได้มาซึ่งสกุลเงินอื่นเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ที่จำกัดเท่านั้น (เช่น การนำเข้าวัสดุฉุกเฉิน) อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ อาจไม่สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่
 - ก14.3 ธรรมชาติของอัตราแลกเปลี่ยน – อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้แบบลอยตัวมีความเป็นไปได้มากกว่าที่จะสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่มากกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่ถูกกำหนดผ่านการแทรกแซงเป็นประจำโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - ก14.4 ความถี่ในการทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเป็นปัจจุบัน – อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่น้อยกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ที่ทำให้เป็นปัจจุบันแบบรายวัน (หรือถี่กว่านั้น)

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

การใช้อัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลัง

- ก15 สกุลเงินที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นอีกสกุลเงินหนึ่งได้ ณ วันที่วัดค่าเพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุ ในภายหลังอาจสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินนั้นเพื่อวัตถุประสงค์นั้นได้ ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจสรุปว่าอัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลังเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หากอัตรานั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก กิจการอาจใช้อัตราที่เป็นประมาณการอัตราแลกเปลี่ยนทันที
- ก16 ในการประเมินว่าอัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลังเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก หรือไม่นั้น กิจการต้องพิจารณาปัจจัยอื่นหลายประการ ดังเช่น
- ก16.1 ช่วงเวลาระหว่างวันที่วัดค่าและวันที่ความสามารถแลกเปลี่ยนได้กลับคืนมา - ยิ่งระยะเวลาสั้น ยิ่งมีความเป็นไปได้ที่อัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลังจะสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ได้มากกว่า
 - ก16.2 อัตราเงินเฟ้อ - เมื่อสภาพเศรษฐกิจอยู่ภายใต้เงินเฟ้อสูง รวมถึงเมื่อเศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะเงินเฟ้อรุนแรง (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง) ราคาเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งอย่างรวดเร็ว บางทีหลายครั้งต่อวัน ดังนั้น อัตราแลกเปลี่ยนแรกในภายหลังสำหรับสกุลเงินของเศรษฐกิจนั้นอาจไม่สะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

การใช้เทคนิคการประมาณอื่น

ก17 กิจกรรมที่ใช้เทคนิคการประมาณอื่นอาจใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้ใด ๆ รวมถึงอัตราจากรายการแลกเปลี่ยนในตลาดหรือกลไกการแลกเปลี่ยนที่ไม่ก่อให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่ใช้บังคับได้ และปรับปรุงอัตรานั้นตามที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุเป็นไปตามจุดประสงค์ตามย่อหน้าที่ 19ก

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

การเปิดเผยเมื่อสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนได้

ก18 กิจการต้องพิจารณาถึงความมากน้อยของรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 57ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ก19 ถึง ก20 และข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติมใดๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 57ก

ก19 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 57ก กิจการต้องเปิดเผย ดังนี้

ก19.1 สกุลเงินและคำบรรยายถึงข้อจำกัดที่ส่งผลให้สกุลเงินนั้นไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้

ก19.2 คำบรรยายถึงรายการที่ได้รับผลกระทบ

ก19.3 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รับผลกระทบ

ก19.4 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ใช้ และอัตราเหล่านั้นคืออัตราใด ระหว่าง

ก19.4.1 อัตราแลกเปลี่ยนที่สังเกตได้โดยไม่ต้องปรับปรุง (ดูย่อหน้าที่ ก12 ถึง ก16) หรือ

ก19.4.2 อัตราแลกเปลี่ยนทันทีที่ประมาณโดยใช้เทคนิคการประมาณอื่น (ดูย่อหน้าที่ ก17)

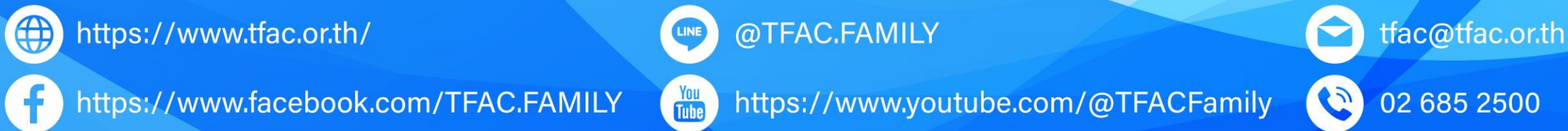
ก19.5 คำบรรยายถึงเทคนิคการประมาณที่กิจการใช้ และข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลนำเข้าและข้อสมมติที่ใช้ในเทคนิคการประมาณและ

ก19.6 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่กิจการเผชิญอยู่เนื่องจากสกุลเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินอื่นได้ และธรรมชาติและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่เผชิญต่อความเสี่ยงแต่ละประเภท

สรุปสาระสำคัญเรื่องเพิ่มเติม:

ข้อความที่เพิ่มเติม

- ก20 เมื่อสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินได้ หรือในกรณีสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของการดำเนินงานต่างประเทศได้ กิจการต้องเปิดเผยเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย
- ก20.1 ชื่อของการดำเนินงานต่างประเทศ ไม่ว่าการดำเนินงานต่างประเทศจะเป็นบริษัทย่อย การดำเนินงานร่วมกัน การร่วมค้า บริษัทร่วมหรือสาขา และสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจนั้น
- ก20.2 ข้อมูลทางการเงินแบบสรุปที่เกี่ยวกับการดำเนินงานต่างประเทศ และ
- ก20.3 ธรรมชาติและเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาใดๆ ที่สามารถกำหนดให้กิจการจัดการการสนับสนุนทางการเงินแก่การดำเนินงานต่างประเทศ รวมถึงเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่สามารถทำให้กิจการเผชิญความเสี่ยงที่จะขาดทุน

The information contained herein is of a general nature and is not intended to address the circumstances of any particular individual or entity. Although we endeavor to provide accurate and timely information, there can be no guarantee that such information is accurate as of the date it is received or that it will continue to be accurate in the future. No one should act upon such information without appropriate professional advice after a thorough examination of the particular situation. Materials published may only be reproduced with the consent of TFAC.